Dosarul nr. 1-2308/2025
1-25128280-12-1-08092025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

26 februarie 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Ion Chirtoaca
Grefierului Diana Cristea
cu participarea:
Procurorului Olesea Rusu
Apărătorul inculpatului Aurel Malairău
Inculpatului Nicolai Crivițchi

examinând în ședință de judecată publică, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală și art. 80[1] din Codul penal, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Crivițchi Nicolae ***,** născut la *****, INDP: *****, cetățean al Republicii Moldova, originar şi domiciliat în *****, studii medii incomplete, celibatar, nu are la întreținere persoane, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, nu se află la evidenţa medicului psihiatru sau narcolog anterior nejudecat, -

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 371 alin. (1) din Codul penal.

Procedura de citare, legal executată.

Date cu referire la examinarea cauzei: 08.09.2025 – 26.02.2026

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța,

c o n s t a t ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1. Crivitchi Nicolae *****fiind militar în termen, încorporat în Armata Națională, la 24 decembrie 2024, în cadrul companiei 211 infanterie mecanizată, a Brigăzii 2, care este amplasată în mun. Chișinău, str. Vasile Lupu, 37, inclus în lista nominală a unității militare cu acordarea gradului militar – soldat clasa III, urmărind scopul eschivării de la serviciul militar, conștientizând caracterul ilegal și prejudiciabil al acțiunilor sale, acționând cu intenție directă orientată spre realizarea scopului infracțional, cunoscând cu certitudine că i-a fost acordat concediu pe un termen de 3 zile, începând cu data de 26 iunie 2025, urmând să se întoarcă în

punctul de dislocare a unității la 30 iunie 2025, ora 15:00, intenționat nu s-a întors și pînă la moment se afla în afara unității militare.

2. Astfel, acțiunile lui **Crivițchi Nicolae** *****au fost calificate pe semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 371 alin. (1) din Codul Penal – „dezertarea" adică *„neprezentarea în scopul eschivării de la serviciul militar din concediu, săvârşită de către un militar"*.

Privind procedura.

3. În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul **Crivițchi Nicolae** *****a înaintat personal o cerere olografă autentică, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit şi vinovăția în comiterea lor, totodată nu are obiecții asupra faptelor indicate, nu solicită administrarea altor probe și că îi sunt cunoscute consecințele admiterii cererii date. În ședință de judecată, inculpatul a susținut admiterea cererii reiterând aceleași argumente. Apărătorul Malairău Aurel, care acționează în interesele inculpatului **Crivițchi Nicolae** *****, a susținut şi a solicitat admiterea cererii înaintate de inculpat. La fel cererea de examinare în procedură simplificată a fost susținută și de procurorul Rusu Olesea, care nu a înaintat obiecții în privința acesteia.

4. Instanța atestă că potrivit prevederilor art. 364[1] alin. (1) Cod de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe. În conformitate cu prevederile art. 364[1] alin. (4) Cod de procedură penală, instanţa de judecată admite, prin încheiere, cererea, dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite şi dacă sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, totodată se trece la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

5. Reieșind din cele expuse *supra*, instanța de judecată remarcând faptul că înscrisul inculpatului **Crivițchi Nicolae** *****prin care recunoaște faptele, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară şi totodată ultimul a solicitat în prezența apărătorului său ales ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretind la administrarea unor probe noi, instanța a admis prin încheierea protocolară cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrare în cadrul urmăririi penale şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Declarațiile inculpatului în şedință de judecată.

6. Inculpatul **Crivițchi Nicolae** *****, în ședința de judecată, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că recunoaște vina integral. Nu își amintește data, aproximativ în luna iunie 2024, a mers acasă în concediu și nu s-a întors la timp. A stat acasă, a fost telefonat de la armată și i-au comunicat că urma să se întoarcă, dar a vrut s-o ajute pe mama că este singură, la fel mai avea un credit deschis deoarece fratele a decedat, a fost să lucreze şi l-a stins în cele din urmă.

Cu privire la analiza probelor şi încadrarea juridică:

7. Prin urmare, instanța statuează că chiar dacă inculpatul **Crivițchi Nicolae *******își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale şi acceptate de inculpat:

- *Declarațiile martorului Denis lanișevschi*, care a declarat că, despre militarul în termen Crivitchi Nicolae, cunoaște că la data de 26.06.2025, soldatului clasa III Crivitchi Nicolae, i-a fost acordat concediu obligatoriu pe termen de 5 (cinci) zile. La rândul său, urma să se reîntoarcă în punctul de dislocare permanent a unității la data de 30.06.2025 orele 15:00. La plecare în concediu, militarul a fost instructat privind comportamentul său în transport și locuri publice, întoarcerea la timp din concediu și întrebuințării băuturilor alcoolice (în special în ținută militară), ulterior semnând personal în recipisă. Astfel, la data de 30.06.2025, în jurul orelor 15:00 min., a telefonat pe numărul de telefon personal a soldatului clasa III Crivițchi Nicolae dar acesta nu a răspuns după care a blocat numărul său, cu alte rude nu a fost posibilă de făcut legătura din motiv că nu erau contactele acestora. (f.d. 6-7);

- Procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii prevăzute de art. 371 alin.(1) Cod penal, săvârșite de către Crivițchi Nicolae din 03.07.2025, prin care s-a constatat faptul că la data de 26.06.2025 soldatul clasa III Crivitchi Nicolae i s-a acordat concediu, trebuia să se întoarcă în punctul de dislocare la data de 30.06.2025 ora 15:00 dar nu s-a prezentat. (f.d 9).

- Extrasul din ordinul nr. 119 din 25 iunie 2025 (ordin de zi pe unitate), prin care se dispune ca militarii în termen din cadrul batalionului nr. 21 infanterie macanizată, în concediu obligaturiu, pe un termen de 5 zile până la data de 30 iunie 2025, ora 15:00, după cum urmează – soldat clasa III Crivițchi Nicolae (f.d.16.). Extrasul din odinul nr. 123 din 01 iulie 2025, prin care soldatul clasa III Crivițchi Nicolae, se exclude de la toate tipurile de asigurarela data de 02 iulie 2025, în legătură cu neprezentarea din concediu anual la data de 01 iulie 2025, ora 15:00.

<u>Aprecierea instanței.</u>

8. În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

9. La caz, instanța menționează că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri.

10. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

11. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o

poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

12. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

13. Prin urmare, instanţa statuează că în pofida administrării mijloacelor de probă, care denotă comiterea faptelor infracţionale pentru fiecare caz în parte de către **Crivițchi Nicolae *******, inculpatul a recunoscut vinovăţia în comiterea faptei şi a oferit declaraţii în şedinţă de judecată, iar în acest sens, instanţa opinează că declaraţiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependenţă de personalitatea acesteia, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanţe, însă în esenţă informaţia obţinută este aceiaşi şi nu afectează probatoriului în cauza penală.

14. Pe cale de consecinţă, instanţa consideră drept veridică informaţia furnizată de inculpat, care confirmă integral cele expuse în rechizitoriu şi coroborează cu mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale, or *veridicitatea* este însuşirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real şi poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanţă cu realitatea pe care o probează această informaţie, la caz cea furnizată de inculpat, care fiind apreciată în cumul cu alte mijloace de probă, stabilesc existenţa faptelor infracţiunii, certitudinea comiterii acestora nemijlocit de către **Crivițchi Nicolae *******şi săvârşirea de către acesta cu vinovăţie a faptei.

15. Mai mult, aprecierea declaraţiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiţionată şi de existenţa altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depoziţiile acestuia coroborează cu alte mijloace de probă administrate, relevante în acest sens, care demonstrează comiterea faptei infracţionale cu vinovăţie.

16. În acest context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

17. Astfel, conform ordonanțelor de punere sub învinuire şi a rechizitoriilor, acțiunile lui **Crivițchi Nicolae *******au fost încadrate juridic în baza art. 371 alin. (1) din Codul penal, care la rândul său stabileşte răspunderea penală pentru dezertare, adică părăsirea locului de îndeplinire a serviciului militar, în scopul eschivării de la serviciul militar.

18. În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

19. Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

20. Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă

prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din Codul penal.

21. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

22. Prin urmare, verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriile întocmite, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

23. ***Cu privire la încadrarea juridică a faptei imputate inculpatului*** instanța constată că, inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracţiunii prevăzute de art. 371 din Codul penal, care în speţă este format din relaţiile sociale cu privire la ordinea şi disciplina militară, a căror desfăşurare şi dezvoltare normală este asigurată prin prezenţa militarului permanent în unitatea, formaţiunea sau serviciul din care fac parte.

24. Astfel, instanţa statuează că prin „*serviciu militar*”, reieşind din prevederile art. 4 din Legea nr. 1245 din 18 iulie 2002 cu privire la pregătirea cetăţenilor pentru apărarea Patriei, se înţelege o formă specială a serviciului public ce rezidă în îndeplinirea de către cetăţeni a datoriei constituţionale privind pregătirea pentru apărare şi apărarea Patriei exclusiv în cadrul Forţelor Armate ale Republicii Moldova.

25. Totodată, din conţinutul art. 26 lit. c) al Legii nr. 162 din 22 iulie 2005 cu privire la statutul militarilor, ultimii sunt obligaţi să respecte jurământul militar, prevederile regulamentelor militare și ale Codului de conduită profesională a militarilor prin contract, să execute necondiţionat, întocmai şi la timp ordinele comandanţilor (*şefilor*), fiind responsabili de modul în care îndeplinesc misiunile ce le sînt încredinţate.

26. De asemenea, instanţa constată şi prezenţa *laturii obiective* a infracţiunilor în acţiunile inculpatului **Crivițchi Nicolae** *****la cazurile deduse judecării, determinate de faptele prejudiciabile exprimate prin acţiunea de părăsire a unităţii militare.

27. Subsecvent, potrivit art. 18 alin. (4) din legea nr. 1245 din 18 iulie 2002, perioada aflării cetățeanului în serviciul militar se consideră, *ziua în care acesta, prin ordinul comandantului centrului militar, este încorporat sau încadrat în serviciul militar şi trimis în unitatea militară şi până în ziua în care militarul, prin ordinul comandantului unității militare, este exclus din tabelul nominal al unității militare în legătură cu trecerea în rezervă sau în retragere*, ce denotă întrunit criteriul statutului de „militar” în aceste cazuri.

28. De asemenea, instanţa notează că în exerciţiul funcţiei militarului în termen, ultimul este obligat să respecte termenul „*disciplinei militare*”, potrivit căreia, în contextul art. 4 din Regulamentul disciplinei militare, aprobat prin Legea nr. 52 din 2 martie 2007, aceasta presupune respectarea strictă şi exactă de către toţi militarii a ordinii militare şi a regulilor de comportare obligatorii prevăzute de legi, de regulamentele militare, de Codul de conduită profesională a militarilor prin contract, aprobat de către conducătorul structurii militare, și de alte acte normative ce reglementează îndeplinirea serviciului militar, disciplina militară constituind unul din factorii determinanţi ai capacităţii de luptă a Forţelor Armate, bazată atât

pe acceptarea conştientă a regulilor de comportare stabilite, cât şi pe constrângerea ce se aplică, conform prevederilor legii, în situaţia nerespectării acestora.

29. În subsidiar, disciplina militară impune subordonarea necondiţionată în îndeplinirea întocmai şi la timp a îndatoririlor şi atribuțiilor funcționale, în respectarea normelor de ordine şi de comportare militară şi civică, precum şi *asumarea responsabilităţii pentru faptele săvârşite*.

30. Mai mult ca atât, în privinţa acestuia nu a existat un act de permisie pentru părăsirea unităţii ori a neprezentării după data scadentă din concediu, conform regulamentelor militare ale forţelor armate, or potrivit pct. 412-419 din Regulamentul serviciului interior al forţelor armate, aprobat prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 2327 din 3 septembrie 2009, publicat în Monitorul Oficial la 16 septembrie 2009, militarii în termen au dreptul să se deplaseze liber în afara locului de amplasare a unităţilor militare, în limitele garnizoanelor în care sânt învoiți, doar conform biletului de permisie, semnat de conducătorul subunităţii şi având la ei legitimația de serviciu.

- La caz starea de fapt se confirmă prin declarațiile martorului Denis lanișevschi audiat la faza urmării penale și Procesul-verbal cu privire la constatarea care au confirmat eschivarea inculpatului de la serviciul militar, cît și prin delcarațiile inculpatului date în ședință de judecată care coroborează cu, declarațiile martorului audiat cât și cu conținutul extrasului din ordinul nr. 119 din 25 iunie 2025 (ordin de zi pe unitate), prin care se dispune ca militarii în termen din cadrul batalionului nr. 21 infanterie macanizată, în concediu obligaturiu, pe un termen de 5 zile până la data de 30 iunie 2025, ora 15:00, după cum urmează – soldat clasa III Crivițchi Nicolae (f.d.16.), cât și extrasul din odinul nr. 123 din 01 iulie 2025, prin care soldatul clasa III Crivițchi Nicolae, se exclude de la toate tipurile de asigurarela data de 02 iulie 2025, în legătură cu neprezentarea din concediu anual la data de 01 iulie 2025, ora 15:00.

31. Instanța concluzionează că acțiunile infracționale ale inculpatului s-au consumat în momentul încetării activității infracționale manifestate prin reîntoarcerea acestuia în unitatea militară, or infracțiunea prevăzută de art. 371 din Codul penal este una formală, continuă, caracterizată prin săvârșirea neîntreruptă a acțiunilor ilegale şi sub acest aspect, nu contează durata absenței inculpatului din unitatea militară, aceste circumstanțe fiind relevante doar la individualizarea pedepsei.

32. Sub aspectul *laturii subiective*, având în vedere împrejurările săvârșirii faptelor, instanța apreciază că inculpatul au acționat cu intenție directă.

33. Or, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 371 din Codul penal, se caracterizează prin intenție directă, persoana conștientizând că încalcă normele conduitei şi disciplinei militare, a regulamentelor interne, înțelegând și dorind acest fapt.

34. Intenția inculpatului a fost una directă, acesta conștientizând faptul că părăsește unitatea militară, sau respectiv nu a revenit la termenul stabilit, obligații care i-au fost aduse la cunoştinţă în prealabil prin prevederile regulamentelor interne şi a statutelor militarilor, precum şi a pasibilităţii aplicării răspunderii penale pentru acest fapt.

35. De asemenea, instanţa reţine şi prezenţa scopului special al acestei infracţiuni, care a fost prezent şi s-a manifestat acesta în dorinţa de eschivare de la serviciul militar, în condiţiile în care în perioada menționată în rechizitoriu acesta a absentat şi nu a exercitat obligaţiile militarilor în termen, adică s-a eschivat vădit de la serviciul militar cel puţin pentru această perioadă distinctă, cât şi pentru o perioadă nedeterminată până în momentul când a revenit benevol la unitatea militară.

36. Astfel, instanţa reiterează că potrivit alin. (1) art. 4 al Legii nr. 52 din 2 martie 2007 cu privire la aprobarea Regulamentului disciplinei militare, *„îndeplinirea serviciului militar impune respectarea cu stricteţe a disciplinei militare şi suportarea rigorilor vieţii de militar”*, iar conform lit. e) alin. (1) art. 17 al Legii nr. 1245 din 18 iulie 2002, prin *„îndeplinirea de către militar a obligaţiilor serviciului militar”* se are în vedere *„aflarea pe teritoriul unităţii militare pe durata stabilită de orarul zilnic sau în orice timp, dacă aceasta este în interes de serviciu”*.

37. În concluzie, instanţa subliniază că art. 371 din Codul penal nu precizează dacă eschivarea de la serviciul militar, urmărită de făptuitor, trebuie să aibă un caracter definitiv sau temporar şi indiferent de caracterul acestui scop, apare temeiul aplicării răspunderii conform acestei norme penale, fiind întrunită astfel şi latura subiectivă a infracțiunilor.

38. *Subiectul* infracţiunii prevăzute de art. 371 alin. (1) din Codul penal, este persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracţiunii a împlinit vârsta de 16 ani şi deţine statutul de „*militar*”. În acest mod, potrivit fişelor personale de evidenţă şi a dosarelor personale, inculpatul **Crivițchi Nicolae** *****își desfăşura serviciul militar în termen, încorporat din 24 decembrie 2024 şi nu a fost eliberat în momentul comiterii infracţiunii. Totodată, conform informaţiei din extrasul din Registrul de Stat al Populaţiei, instanţa a stabilit cu certitudine că inculpatul **Crivițchi Nicolae** *****este născut pe *****, nu se află la evidenţa medicului psihiatru şi/sau narcolog şi astfel, inculpatul întrunește semnele subiectului infracţiunilor incriminate.

39. Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului **Crivițchi Nicolae** *****în baza art. 371 alin. (1) din Codul penal, pentru *„dezertare, adică părăsirea locului de îndeplinire a serviciului militar, în scopul eschivării de la serviciul militar”*, având în vedere faptul că în acțiunile acestuia sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate şi prin urmare se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui **Crivițchi Nicolae** *****la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

40. De către acuzatorul de stat Olesea Rusu, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului **Crivițchi Nicolae** *****vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 371 alin. (1) din Codul penal, și aplicarea unei pedeapse sub formă de amendă 700 unități convenționale.

41. Inculpatul **Crivițchi Nicolae** *****a invocat că nu poate plăti amenda, e prea mare pentru dânsul. Va lucra pentru amendă dacă trebuie, dar solicită să-i fie aplicată condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei.

42. Apărătorul inculpatului **Crivițchi Nicolae** *****, avocatul Malairău Aurel, în dezbaterile judiciare a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde, a invocat că clientul său a recunoscut vina și se căiește sincer de cele săvârșite, iar în asemenea circumstanțe solicită o pedeapsă mai blândă, dar amendă e prea mare pentru el deoarece are credite.

43. Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracțiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal,

la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

44. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

45. În conformitate cu art. 61 alin. (1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

46. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

47. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

48. Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

49. Instanța de judecată statuează că pedeapsa penală urmează a fi aplicată inculpatului în contextul cauzei penale de învinuire a acestuia în temeiul art. 371 alin. (1) din Codul penal săvârșită de către inculpat, care potrivit art.16 din Codul penal, în funcție de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, comise cu intenție.

50. La fel instanța de judecată va reține faptul că inculpatul **Crivițchi Nicolae *******, nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru.

51. Totodată, instanța de judecată reține că **Crivițchi Nicolae *******a comis infracțiunea circumstanței atenuante art. 76 alin. (1) lit. a) și b) „săvîrșirea pentru prima dată a unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave”, „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani” și în lipsa agravantelor de la art. 77 din Codul penal. Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului **Crivițchi Nicolae *******de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

52. Referitor la personalitatea inculpatului, instanța de judecată notează că **Crivițchi Nicolae *******este celibatar, copii minori la întreținere nu are, are studii medii incomplete, la

evidența medicului narcolog şi psihiatru nu se află şi este pentru prima dată pe banca acuzaților, precum și faptul că a recunoscut vinovăția și regretă cele comise.

53. În continuare, instanța de judecată conchide că art. 371 alin. (1) din Codul penal stabilește atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă cu amendă în mărime de la 850 la 950 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de până la 5 ani.

54. Respectiv, la aplicarea pedepsei penale, instanța evidențiază faptul că inculpatul **Crivițchi Nicolae** *****la momentul comiterii infracțiunilor avea împlinită vârsta de 18 de ani însă nu avea împlinită vârsta de 21 ani, iar în acest caz, în conformitate cu prevederile art. 70 alin. (3^1) din Codul penal, aplicarea pedepsei persoanelor care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani maximul pedepsei *se reduce cu o treime*.

55. Aplicând prevederile art. 70 alin. (3^1) din Codul penal, limitele maximale de pedeapsă pentru inculpatul **Crivițchi Nicolae** *****pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 371 alin. (1) din Codul penal va constitui închisoare de la ***3 luni (conform art. 70 alin. (1) din Codul penal) până la 3 ani 4 luni***.

56. Subsecvent la caz sunt aplicabile și prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, or, inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

57. Astfel, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 371 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3^1) și art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, ***se modifică pentru pedeapsa cu amendă în mărime de la 850 la 950 de unități convenționale sau cu închisoare de la 3 luni până la 2 ani 6 luni.***

58. Astfel, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal, a sancțiunii concrete a normei penale speciale incriminate şi circumstanțele nominalizate supra, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către acesta este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită, starea persoanei inculpatului.

59. Totodată, această pedeapsă nu va genera sentimente de nedreptate, ci va constitui o garanție sau asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

60. Ținând cont de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului, la aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, instanța, îi va stabili o pedeapsă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de 371 alin. (1) din Codul penal cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3^1) şi art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

61. Instanţa conchide astfel că sancțiunea aplicată este echitabilă în raport cu infracţiunea săvârşită de inculpat şi în acelaşi timp nu vor genera sentimente de nedreptate, dar vor constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

62. Totodată, individualizarea pedepsei a fost realizată în strictă conformitate cu dispozițiile legale privind scopul și funcțiile sancțiunii penale, precum și cu criteriile generale de individualizare prevăzute de legea penală. Instanța a avut în vedere nu doar gravitatea

abstractă a infracțiunii, ci și pericolul social concret al faptei, circumstanțele comiterii acesteia, precum și persoana inculpatului.

63. În ceea ce privește conduita procesuală, din materialul probator administrat pe parcursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești rezultă că atitudinea inculpatului față de faptele comise nu a fost una de natură să releve o conștientizare autentică a gravității conduitei sale și nici o asumare deplină a consecințelor juridice ale acesteia. Or, potrivit principiilor de drept penal, scopul pedepsei nu este unul exclusiv represiv, ci preponderent preventiv și educativ, vizând atât prevenția specială (îndreptarea inculpatului), cât și prevenția generală descurajarea altor persoane de la săvârșirea unor fapte similare.

64. Comportamentul inculpatului, anterior și ulterior comiterii faptei, relevă necesitatea aplicării unei sancțiuni apte să producă un impact real asupra conduitei sale viitoare. Instanța este ținută să aprecieze dacă o pedeapsă mai blândă ar fi suficientă pentru atingerea scopului legii penale. În speță, s-a concluzionat în mod justificat că aplicarea unei pedepse neprivative de libertate nu ar fi aptă să asigure reeducarea și reintegrarea socială a inculpatului, existând riscul reiterării comportamentului infracțional.

65. De asemenea, instanța a analizat în mod concret posibilitatea aplicării unei pedepse alternative, respectiv amenda penală. Or, inculpatul Crivițchi Nicolae *****a declarat expres în ședință publică faptul că se află în imposibilitatea obiectivă de a executa o eventuală pedeapsă cu amendă. În aceste condiții, aplicarea unei asemenea sancțiuni ar fi lipsită de eficiență practică și ar contraveni principiului executării efective a pedepsei, consacrat în jurisprudență și doctrină. O pedeapsă a cărei executare este, ab initio, imposibilă nu poate realiza scopul preventiv-educativ al sancțiunii penale.

66. Mai mult, potrivit principiului proporționalității, instanța trebuie să asigure un just echilibru între gravitatea faptei și sancțiunea aplicată. În condițiile în care inculpatul însuși a invocat imposibilitatea achitării unei amenzi, iar circumstanțele personale nu indică existența unor garanții suficiente că o sancțiune neprivativă de libertate ar determina o schimbare reală de conduită, aplicarea pedepsei cu închisoarea în limitele prevăzute de norma de incriminare apare ca fiind singura măsură aptă să asigure realizarea scopului pedepsei.

67. Prin urmare, pedeapsa stabilită este legală, temeinică și proporțională, fiind rezultatul unei analize concrete a tuturor criteriilor relevante privind individualizarea judiciară, inclusiv persoana inculpatului, conduita sa procesuală, situația sa materială și necesitatea prevenirii săvârșirii unor noi infracțiuni.

68. Totodată, reieșind din datele ce caracterizează personalitatea inculpatului, instanța de judecată apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 90 Cod penal pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei. Instanța reține că, potrivit acestui text de lege, suspendarea condiționată poate fi dispusă atunci când, raportat la circumstanțele cauzei, la gradul de pericol social al faptei, precum și la persoana inculpatului, executarea pedepsei în penitenciar nu este necesară pentru atingerea scopurilor pedepsei, acestea putând fi realizate și fără privare efectivă de libertate.

69. În speță, raționamentul instanței pentru aplicarea art. 90 Cod penal este determinat de ansamblul circumstanțelor personale ale inculpatului. Astfel, instanța constată că inculpatul, încă din faza urmăririi penale, și-a recunoscut integral vinovăția, contribuind la justa soluționare a cauzei și manifestând o atitudine sinceră de cooperare cu organul de urmărire penală. În fața instanței, acesta a reiterat recunoașterea acuzării și a dat dovadă de o căință activă, aspect ce denotă regret autentic pentru cele comise și o reală capacitate de îndreptare.

70. De asemenea, instanța nu poate trece cu vederea vârsta tânără a inculpatului – 21 de ani – aflat la începutul vieții sociale și profesionale. Aplicarea unei pedepse privative de libertate cu executare în penitenciar ar putea genera consecințe negative considerabile asupra dezvoltării sale ulterioare, riscând să afecteze procesul de reintegrare socială și să conducă la efecte contrare scopului pedepsei. În raport cu aceste elemente, instanța apreciază că inculpatul prezintă suficiente garanții că, lăsat în libertate și supus unui termen de probă, va însuși caracterul ilicit al conduitei sale și va evita săvârșirea altor fapte penale.

71. Prin urmare, instanța concluzionează că suspendarea condiționată a executării pedepsei este adecvată și suficientă pentru realizarea funcțiilor preventive și educative ale pedepsei, în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal.

72. Subsecvent, instanța reține că instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă, în condițiile, când la etapa actuală, se pune accentul pe căi de reeducare a persoanelor condamnate nu prin privare de libertate, dar prin cele neprivative de libertate, care, ar fi mai eficiente, or şi Curtea Europeană în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate, statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, şi nu aplicarea automată a pedepsei închisorii cu executare.

73. În acest context, instanţa susţine ca în privinţa inculpatului **Crivițchi Nicolae *****, să fie suspendată condiţionat executarea pedepsei, cu aplicarea prevederilor art. 90 pe un termen de 1 (unu) ani, astfel încât ultimul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi de necesitatea evitării săvârşirii unor fapte similare.

74. Potrivit art. 90 alin. (1) și (2) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârșite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă.

75. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracţiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabilește de instanța de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

76. Astfel în temeiul art. 90 alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată va suspenda condiționat executarea pedepsei de către inculpatul **Crivițchi Nicolae *****. pe un termen de probațiune de 1 (unu) ani. Tot odată în conformitate cu art. 90 alin. (6) lit. a), b), g) Cod penal, se obligă **Crivițchi Nicolae *****ca, în perioada de probă: să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; să participe la programe probațional.

77. În subsidiar, instanţa explică condamnatului că, reieşind din prevederile art. 90 alin. (9)-(11) din Codul penal, dacă în decursul perioadei de probaţiune sau, după caz, termenul de

probă, va încălca în mod sistematic obligaţiile stabilite sau, până la expirarea termenului de probă, nu va executa cu rea-voinţă obligaţiile stabilite, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunţa o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei şi la trimiterea condamnatului pentru a executa, deplin sau parțial, dar nu mai puțin de 1/3 din pedeapsa stabilită prin hotărârea instanţei de judecată.

78. În subsidiar, instanţa relevă că pedeapsa urmează să fie pusă în executare din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

Cu privire la măsura preventivă.

79. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventivă ce se va aplica inculpatei până când sentința va deveni definitivă.

80. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, apărătorul şi inculpatul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatei.

81. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul **Crivițchi Nicolae** *****nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive.

82. Totuşi, în acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

83. Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanţă a executării sentinţei.

84. Reieşind din conţinutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi ţara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanţa de judecată de a nu părăsi ţara fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin.(1) din acelaşi articol.

85. Astfel, instanţa statuează că până când sentinţa va deveni definitivă, se va aplica în privinţa inculpatului **Crivițchi Nicolae** *****măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*.

86. Instanţa menţionează că în privinţa inculpatului a fost aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate şi acesta nu a demonstrat ulterior riscuri privind eschivarea sa de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, nu are antecedente penale, iar aplicarea unei măsuri preventive nonprivative de libertate la momentul emiterii sentinţei, va avea doar ca scop eventual şi responsabilizarea acestuia în faţa instanţelor ierarhic superioare, în cazul în care prezenta sentință va fi atacată.

Cu referire la cheltuielile judiciare.

87. Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, că în dezbateri judiciare, procurorul nu a solicitat încasarea din contul inculpatului a mijloacelor bănești, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate.

88. Astfel, în conformitate cu prevederile articolelor 80^1 și 90 din Codul penal, 162, 329, 340, 364^1, 384, 385, 389, 392-398 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se recunoaște vinovat **Crivițchi Nicolae** *****în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 371 alin. (1) din Codul penal, și se condamnă în temeiul normei indicate, ținând cont de prevederile art. 70 alin. (3^1) şi art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, la o pedeapsă penală cu închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 din Codul penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei stabilită lui **Crivițchi Nicolae** *****pe un termen de probă de 1 (unu) ani, dacă în această perioadă de timp, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune şi prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu art. 90 alin. (6) lit. a), b), g) din Codul penal, se obligă **Crivițchi Nicolae** *****ca, în perioada de probă: să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; să participe la programe probaționale.

Controlul asupra executării de către **Crivițchi Nicolae** *****a obligațiunilor stabilite prin prezenta sentință, se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Termenul executării pedepsei în privința lui **Crivițchi Nicolae** *****se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Se aplică în privința lui **Crivițchi Nicolae** *****, în scopul asigurării executării pedepsei, măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*, cu menținerea acesteia până la rămânerea definitivă a prezentei sentinţe.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău *(sediul Buiucani)*.

Președintele ședinței,
Judecător **Ion Chirtoaca**